

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2008/55/EB

2008 m. gegužės 26 d.

dėl tarpusavio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su tam tikromis rinkliavomis, muitais, mokesčiais ir kitomis priemonėmis**(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

situacija trukdo nuosekliai ir teisingai taikyti Bendrijos taisykles, ypač – bendrosios žemės ūkio politikos srityje, bei palengvina sukčiavimą.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 ir 94 straipsnius,

- (3) Būtina reaguoti į sukčiavimo plėtros keliamą grėsmę Bendrijos ir valstybių narių finansiniams interesams bei vidaus rinkai, kad būtų apsaugotas vidaus rinkos konkurencingumas ir fiskalinis neutralumas.

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

- (4) Todėl būtina priimti bendras taisykles dėl tarpusavio pagalbos vykdant reikalavimus.

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

- (5) Šios taisyklės turėtų būti taikomos vykdant reikalavimus, kylančius iš įvairių priemonių, kurios sudaro Europos žemės ūkio garantijų fondo ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai visiško arba dalinio finansavimo sistemos dalį, taip pat žemės ūkio mokesčių ir importo ar eksporto muitų, pridėtinės vertės mokesčio, suderintų akcizo mokesčių (taikomų apdorotam tabakui, alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams bei alyvai), pajamų ir kapitalo mokesčių ir draudimo įmokų išieškojimui. Šios taisyklės turi būti taikomos ir išieškant su šiais reikalavimais susijusias palūkanas, administracines baudas bei nuobaudas, išskyrus bet kokias baudžiamojo pobūdžio sankcijas, ir išlaidas.

kadangi:

- (1) 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 76/308/EEB dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis ⁽³⁾, buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.

- (2) Faktas, kad nacionalinės nuostatos dėl reikalavimų vykdymo taikytinos tik tos valstybės teritorijoje, jau savaime trukdo vidaus rinkos funkcionavimui. Tokia

- (6) Tarpusavio pagalba turėtų būti sudaryta šitaip: prašomoji institucija turėtų suteikti prašančiajai institucijai informaciją, kuri pastarajai reikalinga jos reikalavimams, kylantiems valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija, įvykdyti, ir pranešti skolininkui apie visus dokumentus, susijusius su tokiais reikalavimais iš tos valstybės narės; be to, prašančiajai institucijai pareikalavus, ji privalo išieškoti reikalavimus, kylančius toje valstybėje narėje, kurioje yra ta institucija.

⁽¹⁾ 2007 m. birželio 19 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 93, 2007 4 27, p. 15.

⁽³⁾ OL L 73, 1976 3 19, p. 18. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu. Pradinis Direktyvos pavadinimas yra „1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 76/308/EEB direktyva dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, kylančias dėl operacijų, įeinančių į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio mokesčių bei muitų susigrąžinimo“. Jis buvo pakeistas Direktyva 79/1071/EEB (OL L 331, 1979 12 27, p. 10), Direktyva 92/12/EB (OL L 76, 1992 3 23, p. 1) ir Direktyva 2001/44/EB (OL L 175, 2001 6 28, p. 17).

⁽⁴⁾ Žr. I priedo A ir B dalis.

- (7) Prašomoji institucija turėtų teikti įvairių formų pagalbą, laikydamosi įstatymų, taisyklių ir administracinių nuostatų, taikomų tokiems klausimams spręsti valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija.

- (8) Būtina nustatyti sąlygas kaip prašančioji institucija turi parengti pagalbos prašymą ir apriboti aplinkybes, kuriomis prašomoji institucija gali atsisakyti suteikti pagalbą.
- (9) Tam, kad reikalavimai, dėl kurių vykdymo pateiktas prašymas, būtų vykdomi veiksmingiau ir našiau, dokumentas, leidžiantis vykdyti reikalavimą, iš esmės turėtų būti laikomas valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija, dokumentu.
- (10) Kai prašomosios institucijos prašoma veikti prašančiosios institucijos vardu išieškant reikalavimą, ji turėtų galėti duoti laiko skolininkui apmokėti skolą ar leisti grąžinti skolą dalimis, jei tai leidžia galiojančios nuostatos valstybėje narėje, kurioje yra ta institucija, ir jei prašančioji institucija sutinka. Už tokias apmokėjimo galimybes nustatytos palūkanos taip pat turėtų būti grąžintos valstybei narei, kurioje yra prašančioji institucija.
- (11) Prašomoji institucija, jei to pagrįstai reikalauja prašančioji institucija, turėtų galėti, kiek leidžia valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija, įstatymai, imtis atsargumo priemonių garantuoti, kad prašančiojoje valstybėje narėje kylantys reikalavimai bus įvykdyti. Tokiems reikalavimams nebūtinai turi būti taikomos privilegijos, teikiamos analogiškiems reikalavimams, kylantiems valstybėje narėje, kurioje yra prašomoji institucija.
- (12) Reikalavimų vykdymo procedūros metu valstybėje narėje, kurioje yra prašomoji institucija, reikalavimas ar jo vykdymą leidžiantis dokumentas, išduotas valstybėje narėje, kurioje yra prašančioji institucija, gali būti ginčijamas suinteresuoto asmens. Tokiais atvejais turi būti numatyta, kad asmuo, su kuriuo susijęs reikalavimas, ginčydamas tą reikalavimą, privalo pateikti reikalavimą valstybės narės, kurioje yra prašančioji institucija, kompetentingai institucijai, ir kad tokiu atveju prašomoji institucija privalo sustabdyti visas jos pradėtas vykdymo procedūras, kol pirmiau minėta kompetentinga institucija priims atitinkamą sprendimą, jei prašančioji institucija neprašo elgtis priešingai.
- (13) Dokumentai ir informacija, perduota teikiant tarpusavio pagalbą išieškant reikalavimus, negali būti panaudota kitiems tikslams.
- (14) Išskyrus ypatingas aplinkybes, tarpusavio pagalba vykdamas reikalavimus negali būti grindžiama finansine nauda arba suinteresuotumu gaunamais rezultatais, tačiau valstybės narės turėtų galėti susitarti dėl išlaidų apmokėjimo tvarkos, jei reikalavimo išieškojimas sukelia specifinių sunkumų.
- (15) Ši direktyva neturėtų riboti valstybių narių tarpusavio pagalbos, teikiamos pagal dvišales arba daugiašales sutartis arba tvarką.
- (16) Priemonės, būtinos šiai direktyvai įgyvendinti, turėtų būti priimamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.
- (17) Ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo C dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva nustato taisykles, kurios turi būti įtrauktos į valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus, kad būtų užtikrinta, jog kiekvienoje valstybėje narėje būtų vykdomi 2 straipsnyje nurodyti reikalavimai, kylantys kitoje valstybėje narėje.

2 straipsnis

Ši direktyva taikoma visiems reikalavimams dėl:

- a) grąžinamųjų išmokų, intervencijos ir kitų priemonių, sudarančių Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) visiško ar dalinio finansavimo sistemos dalį, įskaičiuojant sumas, surinktinąs vykdamas šiuos veiksmus;
- b) rinkliavų ir kitų įmokų, numatytų atsižvelgiant į bendro cukraus sektoriaus rinkos organizavimo principus;
- c) importo muitų;
- d) eksporto muitų;
- e) pridėtinės vertės mokesčio;
- f) akcizo mokesčių, taikomų:
 - i) apdorotam tabakui;
 - ii) alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams;
 - iii) alyvai;

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

g) pajamų ir kapitalo mokesčių;

h) draudimo įmokų;

i) palūkanų, administracinių baudų ir nuobaudų, taip pat išlaidų, susijusių su a–h punktuose nurodytais reikalavimais, išskyrus visas baudžiamojo pobūdžio sankcijas, nustatytą valstybės narės, kurioje yra įsikūrusi prašomoji institucija, galiojančiuose įstatymuose.

Ji taip pat taikoma reikalavimams, susijusiems su mokesčiais, kurie yra identiški ar analogiški draudimo įmokoms, nurodytoms 3 straipsnio 6 dalyje, kurie jas papildo ar pakeičia. Valstybės narės praneša viena kitai ir Komisijai tokių mokesčių įsigaliojimo datas.

3 straipsnis

Šios direktyvos tikslais:

- 1) prašančioji institucija – valstybės narės kompetentinga institucija, kuri prašo pagalbos dėl 2 straipsnyje nurodyto reikalavimo;
- 2) prašomoji institucija – valstybės narės kompetentinga institucija, kuriai skirtas pagalbos prašymas;
- 3) importo muitai – muitai ir lygiavertį poveikį importui turintys mokesčiai, taip pat importo mokesčiai, nustatyti pagal bendrą žemės ūkio politiką arba specifinę tvarką, taikomą tam tikroms prekėms, pagamintoms perdirbant žemės ūkio produktus;
- 4) eksporto muitai – muitai ir lygiavertį poveikį eksportui turintys mokesčiai, taip pat eksporto mokesčiai, nustatyti pagal bendrą žemės ūkio politiką arba specifinę tvarką, taikomą tam tikroms prekėms, pagamintoms perdirbant žemės ūkio produktus;
- 5) pajamų ir kapitalo mokesčiai – mokesčiai, išvardyti 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos (77/799/EEB) dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje⁽¹⁾ 1 straipsnio 3 dalyje, skaitant kartu su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi;

6) draudimo įmokų mokesčiai:

- | | |
|-------------------|---|
| a) Belgijoje: | i) taxe annuelle sur les contrats d'assurance
ii) jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten |
| b) Danijoje: | i) afgift af lystfartøjsforsikringer
ii) afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
iii) stempelafgift af forsikringspræmier |
| c) Vokietijoje: | i) Versicherungssteuer
ii) Feuerschutzsteuer |
| d) Graikijoje: | i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε)
ii) Τέλη Χαρτοσήμου |
| e) Ispanijoje: | Impuesto sobre las primas de seguros |
| f) Prancūzijoje: | taxe sur les conventions d'assurances |
| g) Airijoje: | levy on insurance premiums |
| h) Italijoje: | imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216 |
| i) Liuksemburge: | i) impôt sur les assurances
ii) impôt dans l'intérêt du service d'incendie |
| j) Maltoje: | taxxa fuq dokumenti u trasferimenti |
| k) Nyderlanduose: | assurantiebelasting |
| l) Austrijoje: | i) Versicherungssteuer
ii) Feuerschutzsteuer |
| m) Portugalijoje: | imposto de selo sobre os prémios de seguros |

⁽¹⁾ OL L 336, 1977 12 27, p. 15. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/98/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 129).

n) Slovėnijoje: i) davek od prometa zavarovalnih poslov

ii) požarna taksa

o) Suomijoje: i) eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier

ii) palosuojelumaksu/brandskyddavgift

p) Jungtinėje Karalystėje: insurance Premium Tax (IPT).

4 straipsnis

1. Prašančiajai institucijai paprašius, prašomoji institucija suteikia visą informaciją, kuri galėtų būti naudinga prašančiajai institucijai jos reikalavimui įvykdyti.

Norėdama gauti tokią informaciją, prašomoji institucija pasinaudoja įgaliojimais, kuriuos jai suteikia įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi analogiškų reikalavimų kylančių valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija, vykdymui.

2. Prašyme pateikti informaciją turi būti nurodytas asmens, su kuriuo susijusi ši informacija, pavardė (pavadinimas), adresas ir kita svarbi su jo identifikavimu susijusi informacija, kuri prašančiajai institucijai pareiškėjai paprastai prieinama, bei reikalavimo, dėl kurio prašoma informacijos, pobūdis ir suma.

3. Prašomoji institucija neprivalo teikti informacijos:

a) kurios ji negalėtų gauti, siekdama įvykdyti analogiškus reikalavimus, kylančius valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija;

b) kuri atskleistų kokias nors komercines, gamybinės arba profesines paslaptis; arba

c) kurios atskleidimas darytų neigiamą poveikį valstybės saugumui ar prieštarautų valstybės viešajai tvarkai.

4. Prašomoji institucija privalo informuoti prašančiąją instituciją apie priežastis, dėl kurių atsisakoma suteikti informaciją.

5 straipsnis

1. Esant prašančiosios institucijos prašymui, prašomoji institucija pagal valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija galiojančius įstatymus dėl pranešimų apie analogiškus dokumentus arba sprendimus, privalo pranešti adresatui apie visus su reikalavimu ar jo vykdymu susijusius dokumentus ir sprendimus, įskaitant teismo pobūdžio, priimtus valstybėje narėje, kurioje yra išikūrusi prašančioji institucija.

2. Prašyme dėl pranešimo turi būti adresato pavadinimas, adresas ir kita svarbi su jo identifikavimu susijusi informacija, kuri institucijai pareiškėjai paprastai prieinama, dokumento arba sprendimo, apie kuriuos norima pranešti, pobūdis ir dalykas ir, jei reikalinga, skolininko pavardė (pavadinimas) bei adresas ir kita svarbi su jo identifikavimu susijusi informacija, kuri institucijai pareiškėjai paprastai prieinama, ir reikalavimas, su kuriuo susijęs tas dokumentas ar sprendimas bei visa kita naudinga informacija.

3. Prašomoji institucija nedelsdama privalo pranešti prašančiajai institucijai apie veiksmus, kurių ji ėmėsi prašančiosios institucijos prašymui dėl pranešimo patenkinti, ypač nurodyti datą, kada dokumentas arba sprendimas buvo išsiųstas adresatui.

6 straipsnis

Prašančiajai institucijai paprašius, prašomoji institucija pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, taikomus vykdyti analogiškus reikalavimus, kylančius valstybėje narėje, kurioje yra prašomoji institucija, privalo įvykdyti reikalavimus, kurie yra dokumento, leidžiančio vykdymą, dalykas.

Šiuo tikslu, bet kuris reikalavimas dėl kurios buvo pateiktas prašymas dėl vykdymo, turi būti traktuojamas kaip valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija, reikalavimas, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 12 straipsnis.

7 straipsnis

1. Prie prašymo vykdyti reikalavimą, kurią prašančioji institucija adresuoja prašomajai institucijai, būtina pridėti oficialų dokumentą, leidžiantį jos vykdymą, išduotą valstybėje narėje, kurioje yra institucija pareiškėja, arba patvirtintą to dokumento kopiją; be to, kur priklauso, prie prašymo būtina pridėti kitų dokumentų, būtinų reikalavimams įvykdyti, originalus arba patvirtintas kopijas.

2. Prašančioji institucija negali teikti prašymo vykdyti reikalavimą, jei neįvykdytos šios sąlygos:

- a) reikalavimas ir (arba) dokumentas, leidžiantis jo vykdymą, neužginčyti toje valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija, išskyrus atvejus, kai taikoma 12 straipsnio 2 dalies antra pastraipa;
- b) remdamasi 1 dalyje paminėtu dokumentu, ji tinkamai pasinaudojo valstybės narės, kurioje yra ši institucija, reikalavimų vykdymo procedūromis, tačiau šios priemonės nepadės pilnai atgauti reikalaujamų sumų.

3. Prašyme vykdyti reikalavimą nurodoma:

- a) atitinkamo asmens pavardė (pavadinimas), adresas ir kita reikalinga informacija, susijusi su jo identifikavimu ir (arba) jo turtą valdančia trečiąja šalimi;
- b) prašančiosios institucijos pavadinimas, adresas ir kita su jos identifikavimu susijusi svarbi informacija;
- c) nuoroda į valstybėje narėje, kurioje yra prašančioji institucija, išduotą dokumentą, leidžiantį jo vykdymą;
- d) reikalavimo pobūdis ir suma, įskaitant pagrindinę sumą, palūkanas ir visas kitas mokėtinas baudas, nuobaudas ir išlaidas, nurodytas valstybių narių, kuriose yra abi institucijos, valiuta;
- e) data, kada prašančioji institucija ir (arba) prašomoji institucija, į kurią kreipiamasi, praneša adresatui apie dokumentą;
- f) data, nuo kurios, ir laikotarpis, per kurį, pagal valstybės narės, kurioje yra prašančioji institucija, įstatymus galima pradėti vykdymą;
- g) visa kita reikalinga informacija.

Prašyme vykdyti reikalavimą taip pat turi būti prašančiosios institucijos deklaracija, kad įvykdytos 2 dalyje nustatytos sąlygos.

4. Kai prašančioji institucija gauna svarbią informaciją apie prašymo vykdyti reikalavimą pagrindą, ji nedelsdama šią informaciją perduoda prašomajai institucijai.

8 straipsnis

Dokumentas, leidžiantis vykdyti reikalavimą, turi būti tiesiogiai pripažįstamas ir automatiškai laikomas valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija, dokumentu, leidžiančiu vykdyti reikalavimą.

Nepaisant pirmos pastraipos, dokumentas, leidžiantis vykdyti reikalavimą, tinkamais atvejais ir pagal valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija, galiojančias nuostatas, gali būti priimtas, pripažintas, papildytas arba pakeistas dokumentu, leidžiančiu vykdymą tos valstybės narės teritorijoje.

Išskyrus ketvirtoje pastraipoje nurodytus atvejus, valstybės narės per tris mėnesius nuo prašymo vykdyti reikalavimą gavimo dienos turi stengtis priimti, pripažinti, papildyti arba pakeisti minėtą dokumentą. Jei vykdymą leidžiantis dokumentas tinkamai parengtas, šių veiksmų negalima atsisakyti atlikti. Prašomoji institucija informuoja prašančiąją instituciją apie priežastis, dėl kurių nesilaikoma trijų mėnesių termino.

Jei dėl kurio nors iš šių formalumų kiltų ginčas dėl reikalavimo ir (arba) prašančiosios institucijos išduoto vykdymą leidžiančio dokumento, tai taikomas 12 straipsnis.

9 straipsnis

1. Reikalavimai įvykdomi tos valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija, valiuta. Prašomoji institucija perleidžia prašančiajai institucijai visą reikalavimo sumą, kurią ji išieškojo.

2. Prašomoji institucija gali duoti skolininkui laiko sumokėti arba leisti grąžinti skolą dalimis, jei tai leidžia valstybės narės, kurioje yra ši institucija, įstatymai ir kiti teisės aktai, ir pasikonsultavusi su prašančiąja institucija. Visos palūkanos, kurių už papildomą laikotarpį pareikalauja prašomoji institucija, taip pat perleidžiamos valstybei narei, kurioje yra prašančioji institucija.

Nuo dienos, kai reikalavimo vykdymą leidžiantis dokumentas pagal 8 straipsnio pirmą pastraipą tiesiogiai pripažįstamas arba pagal 8 straipsnio antrą pastraipą priimamas, pripažįstamas, papildomas arba pakeičiamas, pagal valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija už pavėluotą mokėjimą pagal galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus bus skaičiuojami delspinigiai už pavėluotą mokėjimą, kurie taip pat perleidžiami valstybei narei, kurioje yra prašančioji institucija.

10 straipsnis

Nepaisant 6 straipsnio antros pastraipos, vykdytiniams reikalavimams nebūtinai turi būti teikiamos privilegijos, suteiktos analogiškiems reikalavimams, kylantiems valstybėje narėje, kurioje yra prašomoji institucija.

11 straipsnis

Prašomoji institucija nedelsiant informuoja prašančiąją instituciją apie veiksmus, kurių ji ėmėsi dėl prašymo vykdyti reikalavimą.

12 straipsnis

1. Jei vykdymo procedūros metu suinteresuota šalis užginčija reikalavimą ir (arba) jo vykdymą leidžiantį dokumentą, priimtą valstybėje narėje, kurioje yra prašančioji institucija, ta suinteresuota šalis pateikia reikalavimą valstybės narės, kurioje yra prašančioji institucija, kompetentingai institucijai pagal šioje valstybėje narėje galiojančius įstatymus. Prašančioji institucija privalo apie reikalavimą pranešti prašomajai institucijai. Suinteresuota šalis taip pat gali apie reikalavimą pranešti prašomajai institucijai.

2. Kai tik prašomoji institucija gauna iš prašančiosios institucijos arba suinteresuotos šalies 1 dalyje nurodytą pranešimą, ji privalo sustabdyti vykdymo procedūrą iki tol, kol šiuo klausimu kompetentinga institucija priims sprendimą, išskyrus atvejus, kai pagal šios dalies antrą pastraipą prašančioji institucija reikalauja kitaip. Jei prašomoji institucija mano, kad tai būtina, nepažeisdama 13 straipsnio, ji gali imtis prevencinių priemonių garantuoti reikalavimo įvykdymą, jei tokios priemonės leistinos analogiškų reikalavimų atvejais pagal valstybės narės, kurioje yra ši institucija, galiojančius įstatymus ir taisykles.

Prašančioji institucija pareiškėja, laikydamasi valstybėje narėje, kurioje ji įsikūrusi, galiojančių įstatymų, taisyklių ir administravimo praktikos, gali prašyti prašomosios institucijos įvykdyti užginčytą reikalavimą, jei tai leidžia valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija, į kurią kreipiamasi, atitinkami įstatymai, taisyklės ir administravimo praktika. Jei ginčo rezultatas vėliau palankus skolininkui, prašančioji institucija privalo apmokėti visas išieškotas sumas bei sumokėti reikiamas kompensacijas pagal valstybėje narėje, kurioje yra prašomoji institucija, galiojančius įstatymus.

3. Jei ginčijamos vykdymo priemonės, kurių imamasi valstybėje narėje, kurioje yra prašomoji institucija, tai toks reikalavimas pateikiamas tos valstybės narės kompetentingai institucijai pagal tos valstybės narės įstatymus ir taisykles.

4. Jei kompetentinga institucija, kuriai pagal 1 dalį pateikiamas reikalavimas, yra teismas arba administracinis teismas, šio teismo sprendimas tiek, kiek jis palankus prašančiajai institucijai, ir tiek, kiek jis leidžia įvykdyti reikalavimą valstybėje narėje, kurioje yra prašančioji institucija, jis laikomas „vykdymą leidžiančiu dokumentu“ pagal 6, 7 ir 8 straipsnius, ir reikalavimą galima vykdyti remiantis tuo dokumentu.

13 straipsnis

Prašančiajai institucijai pagrįstai pareikalavus, prašomoji institucija imasi prevencinių priemonių užtikrinti reikalavimo vykdymą, kiek leidžia valstybės narės, kurioje yra pastaroji institucija, galiojantys įstatymai ar taisyklės.

Tam, kad būtų taikomos pirmos pastraipos nuostatos, 6 straipsnis, 7 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys, 8, 11, 12 ir 14 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

14 straipsnis

Prašomoji institucija neprivalo:

- teikti 6–13 straipsniuose numatytos pagalbos, jei dėl skolininko padėties tokio reikalavimo vykdymas sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija, kiek valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija galiojantys įstatymai, taisyklės ir administravimo praktika leidžia taip elgtis analogiškų nacionalinių reikalavimų atvejais;
- teikti 4–13 straipsniuose numatytos pagalbos, jei pirminis prašymas, pateiktas remiantis 4, 5 arba 6 straipsniu, yra susijęs su penkerių metų senumo reikalavimais, šį terminą skaičiuojant nuo tada, kai pagal valstybėje narėje, kurioje yra prašančioji institucija pareiškėja, galiojančius įstatymus, taisykles ir ar administravimo praktiką įsigalioja reikalavimo vykdymą leidžiantis dokumentas, iki prašymo pateikimo dienos. Tačiau tais atvejais, kai reikalavimas arba dokumentas užginčijami, šio termino pradžia laikomas tas momentas, kai valstybė pareiškėja nustato, kad reikalavimas arba vykdymą leidžiantis dokumentas jau negali būti ginčijami.

Prašomoji institucija privalo pranešti prašančiajai institucijai priežastis, dėl kurių ji atsisako suteikti pagalbą, kurios prašoma. Apie tokį atsisakymą su nurodytomis priežastimis taip pat reikia pranešti Komisijai.

15 straipsnis

1. Klausimams, kylantiems dėl senaties, bus taikomi tik tos valstybės narės, kurioje yra prašančioji institucija, galiojantys įstatymai.

2. Jei veiksmai, kurių imasi prašomoji institucija vykdydama reikalavimą pagal pagalbos prašymą, būtų atlikti prašančiosios institucijos, ir jei pagal valstybės narės, kurioje yra prašančioji institucija, įstatymus dėl tokių veiksmų būtų sustabdytas arba nutrauktas senaties terminas, tai laikoma, kad šie veiksmai tiek, kiek jie susiję su tokiomis pasekmėmis, buvo atlikti pastarojoje valstybėje.

16 straipsnis

Dokumentai ir informacija, kurie pagal šią direktyvą yra pateikiami prašomajai institucijai, šios institucijos gali būti perduoti tik:

- a) asmeniui, kuris paminėtas pagalbos prašyme;
- b) asmenims ir institucijoms, atsakingiems už reikalavimų vykdymą, ir tik šiam tikslui;
- c) teisminėms institucijoms, kurios sprendžia reikalavimų vykdymo klausimus.

17 straipsnis

Prie pagalbos prašymo, vykdymą leidžiančio dokumento ir kitų atitinkamų dokumentų reikia pridėti jų vertimus į valstybės narės, kurioje yra prašomoji institucija, oficialią kalbą arba į vieną iš jos oficialių kalbų, neribojant pastarosios institucijos teisės atšaukti reikalavimą pateikti vertimą.

18 straipsnis

1. Prašomoji institucija pagal valstybės narės, kurioje ji yra įsikūrusi, įstatymus ar kitus teisės aktus, taikomus analogiškiems reikalavimams, iš atitinkamo asmens išreikalauja ir pasilieka visas patirtas išlaidas, susijusias su reikalavimo vykdymu.

2. Valstybės narės turi atsakyti reikalavimų viena kitos atžvilgiu dėl išlaidų, patirtų viena kitai teikiant tarpusavio pagalbą pagal šią direktyvą, atlyginimo.

3. Jei reikalavimo vykdymas sukelia specifinę problemą, yra susijęs su labai didelėmis išlaidomis arba kova su organizuotu nusikalstamumu, prašančioji institucija ir prašomoji institucija gali susitarti dėl specifinės tais atvejais taikomos išlaidų atlyginimo tvarkos.

4. Valstybė narė, kurioje yra prašančioji institucija, privalo atlyginti valstybei narei, kurioje yra prašomoji institucija, visas išlaidas ir visus nuostolius, atsiradusius dėl nepagrįstais pripažintų veiksmų, susijusių su reikalavimo turiniu arba prašančiosios institucijos išduoto dokumento galiojimu.

19 straipsnis

Valstybės narės viena kitai pateikia institucijų, įgaliotų pateikti arba priimti pagalbos prašymus, sąrašą.

20 straipsnis

1. Komisijai padeda išieškojimo komitetas (toliau – Komitetas).

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis – trys mėnesiai.

21 straipsnis

Komitetas gali svarstyti bet kokią šios direktyvos taikymo klausimą, kurį savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu pateikia Komiteto pirmininkas.

22 straipsnis

4 straipsnio 2 ir 4 dalių, 5 straipsnio 2 ir 3 dalių, 7, 8, 9, 11 straipsnių, 12 straipsnio 1 ir 2 dalių, 14 straipsnio, 18 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio vykdymo ir priemonių, kuriomis institucijos viena kitai gali perduoti pranešimus, nustatymo taisyklės, išreikalautų sumų perskaičiavimo ir pervedimo, taip pat minimalios reikalavimų sumos, dėl kurios galima pateikti pagalbos prašymą, taisyklės yra tvirtinamos 20 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

23 straipsnis

Ši direktyva neturi sudaryti kliūčių didesnei tarpusavio pagalbai tarp valstybių narių nei dabar, nei ateityje pagal bet kokius susitarimus ar tvarką, įskaitant susitarimus dėl pranešimų apie esminius ir kitus teisės aktus.

24 straipsnis

Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie priemones, kurias ji patvirtino šiai direktyvai vykdyti.

Komisija perduoda šią informaciją kitoms valstybėms narėms.

Kiekviena valstybė narė kasmet informuoja Komisiją apie kiekvienais metais išsiųstų ir gautų prašymų informuoti, pranešti ir patenkinti reikalavimus skaičių, reikalavimų sumas ir išreikautas sumas.

Komisija kas dveji metai pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie minėtų priemonių taikymą ir pasiektus rezultatus.

25 straipsnis

Direktyva 76/308/EEB su pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais I priedo A ir B dalyse, panaikinama, nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo C dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

26 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gegužės 26 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. RUPEL

I PRIEDAS

A DALIS

**Panaikinama direktyva su vėlesniais pakeitimais
(nurodyta 25 straipsnyje)**

Direktyva 76/308/EEB
(OL L 73, 1976 3 19, p. 18).

Direktyva 79/1071/EEB
(OL L 331, 1979 12 27, p. 10).

Direktyva 92/12/EEB
(OL L 76, 1992 3 23, p. 1).

tik 30a straipsnis

Direktyva 92/108/EEB
(OL L 390, 1992 12 31, p. 124).

tik 1 straipsnio 9 punktas

Direktyva 2001/44/EB
(OL L 175, 2001 6 28, p. 17).

B DALIS

**Nepanaikinami iš dalies keičiantys aktai
(nurodyti 25 straipsnyje)**

1979 m. Stojimo aktas

1985 m. Stojimo aktas

1994 m. Stojimo aktas

2003 m. Stojimo aktas

C DALIS

**Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas
(nurodytas 25 straipsnyje)**

Direktyva	Perkėlimo terminas
76/308/EEB	1978 m. sausio 1 d.
79/1071/EEB	1981 m. sausio 1 d.
92/12/EEB	1993 m. sausio 1 d. ⁽¹⁾
92/108/EEB	1992 m. gruodžio 31 d.
2001/44/EB	2002 m. birželio 30 d.

⁽¹⁾ 9 straipsnio 3 dalies nuostatomis vykdyti Danijos Karalystė įstatymus ir poįstatyminius teisės aktus turi priimti ne vėliau kaip iki 1993 m. sausio 1 d.

II PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Direktyva 76/308/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio įžanginė formuluotė, a–e punktai	2 straipsnio pirmos pastraipos a–e punktai
2 straipsnio įžanginė formuluotė, f punkto pirma, antra ir trečia įtraukos	2 straipsnio pirmos pastraipos f punkto i, ii ir iii papunkčiai
2 straipsnio įžanginė formuluotė, g–i punktai	2 straipsnio pirmos pastraipos g–i punktai
3 straipsnio pirma–penkta įtraukos	3 straipsnio pirmos pastraipos pirmas–penktas punktai
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos pirma dalis	3 straipsnio šešto punkto l papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos antra dalis	3 straipsnio šešto punkto a papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos trečia dalis	3 straipsnio šešto punkto c papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos ketvirta dalis	3 straipsnio šešto punkto b papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos penkta dalis	3 straipsnio šešto punkto e papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos šešta dalis	3 straipsnio šešto punkto d papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos septinta dalis	3 straipsnio šešto punkto f papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos aštunta dalis	3 straipsnio šešto punkto o papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos devinta dalis	3 straipsnio šešto punkto h papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos dešimta dalis	3 straipsnio šešto punkto g papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos vienuolikta dalis	3 straipsnio šešto punkto i papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos trylikta dalis	3 straipsnio šešto punkto k papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos dvylikta dalis	3 straipsnio šešto punkto m papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos keturiolikta dalis	—
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos penkiolikta dalis	3 straipsnio šešto punkto p papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos šešiolikta dalis	3 straipsnio šešto punkto j papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos pirmos pastraipos septyniolikta dalis	3 straipsnio šešto punkto n papunktis
3 straipsnio šeštos įtraukos antra pastraipa	2 straipsnio antra pastraipa
4 ir 5 straipsniai	4 ir 5 straipsniai
6 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio pirma pastraipa
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio antra pastraipa
7 straipsnio 1 ir 2 dalys	7 straipsnio 1 ir 2 dalys
7 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
7 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 4 dalis
8 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio pirma pastraipa
8 straipsnio 2 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos	8 straipsnio antra, trečia ir ketvirta pastraipos

Direktyva 76/308/EEB	Ši direktyva
9–19 straipsniai	9–19 straipsniai
20 straipsnio 1 ir 2 dalys	20 straipsnio 1 ir 2 dalys
20 straipsnio 3 dalis	—
21, 22 ir 23 straipsniai	21, 22 ir 23 straipsniai
24 straipsnis	—
25 straipsnio pirmos pastraipos pirmas ir antras sakiniai	24 straipsnio pirma ir antra pastraipos
25 straipsnio antros pastraipos pirmas ir antras sakiniai	24 straipsnio trečia ir ketvirta pastraipos
26 straipsnis	27 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas